

Astăzi S-a născut Hristos!

Vestea aceasta, care l-a tulburat pe Irod “și tot Ierusalimul cu dânsul” (Matei 2, 3), ca o trâmbiță duhovnicească a răsunat din veac în veac, din hotar în hotar și a ajuns astăzi și la inimile noastre. Vestea aceasta auzind-o, săracii s-au bucurat, păcătoșii s-au veselit, orbii s-au luminat, bolnavii s-au mângâiat, iar șchiopii au săltat. Vestea aceasta auzind-o, ritorii în nedumerire au căzut, căci ea pe învățați i-a făcut

să tacă, pe filozofi să se rușineze, pe împărați să se cutremure. Vestea aceasta pe mame le-a făcut să se bucure, pe fecioare să cânte, iar pe prunci să dănțuiască.

Astăzi S-a născut Mântuitorul! Și orânduirea cea de sus, pe care îngerii o intonau de bucurie, au rostit-o păstorii, au auzit-o Fecioara cu Iosif, au repetat-o neamurile și străbătând lungimea vremurilor ca un imn de împăcare a omului cu Dumnezeu, iată, o cântăm și noi astăzi.

O minune nouă s-a săvârșit! Iată, în scurtă vreme, peștera s-a schimbat în mii și mii de biserici mari și frumoase, care împodobesc toate colțurile lumii. Ieslea cea săracă s-a prefăcut în tot atâtea dumnezeiești altare. Pruncul Cel înfășat ne așteaptă acum sub chipul Sfințelor Taine. Locul magilor l-au luat Apostolii, iar al păstorilor, preoții, care împreună duc vestea mântuirii în toată lumea. Ceata sfinților îngeri este mărită acum cu milioane de cuvioși și mucenici, care neîncetat slăvesc în ceruri pe Mielul lui Dumnezeu - Hristos. Iar cântarea cea îngerească este continuată acum de dangătele clopotelor și de alese cântări bisericești ce răsună în toată lumea. Scutecele închipuiesc sfințele odăjdii ale Bisericii. Aurul - slava Dumnezeirii, tămâia - rugăciunile sfinților și ale tuturor credincioșilor, iar smirna - podoaba faptelor bune. În sfârșit, steaua închipuiește Evanghelia lui Hristos, care luminează ca o făclie de călăuză întreaga lume.

Deci nu în Betleemul Iudeii, ci la

Biserica lui Hristos să ne adunăm astăzi ca să lăudăm Nașterea Domnului. Aici este peștera mântuirii, aici este ieslea cea dumnezeiască. Aici sunt magii neamurilor, aici păstorii noului Israel. Aici este steaua, aici lumina, aici darurile Duhului. Și mai presus de toate, aici este Pruncul Iisus - Mirele Bisericii.

Cum Îl primim noi pe Iisus Hristos? Cu îndoială ca evreii cei de demult, sau cu credință ca magii neamurilor? Îl odihnim pe Domnul în ieslea cea de taină a inimii, sau Îl izgonim din cetatea sufletului, asemenea lui Irod? Jertfim Mântuitorului viața noastră, sufletul, puterea, mintea și tot ce avem mai de preț? Îl întâmpinăm noi astăzi pe Hristos împăcați unii cu alții, spovediți, uniți cu Dumnezeieștile Taine? Sau venim la El plini de ură, certați, nespovediți, întunecați de patimi?

Ducem noi vestea cea bună a Nașterii Domnului în căminele noastre, la copiii noștri, la rudele și la frații noștri? Sau, lenevindu-ne, tăgăduim Taina Întrupării? Facem noi ce au făcut magii și păstorii, sau rămânem nepăsători, ca și până acum?

Dacă am zăbovit sau ne-am uitat rostul nostru de creștini în trecut, să nu ne lenevim de astăzi înainte. Fiecare să se facă un binevestitor al minunii din Betleem. Duceți bucuria mântuirii acolo unde n-a putut pătrunde. Păstrați-o în casele celor săraci. Frângeți-o pe masa celor lipsiți. Repetați-o la căpătâiul celor bolnavi. Intrați acolo unde nu putem ajunge noi. Bateți la ușile celor certați. Împăcați pe cei dezbinați, mângâiați pe cei tulburați, întăriți pe cei îndoielnici, încălziți pe cei indiferenți; aprindeți pe cei căldicei, duceți la Iisus pe cei rătăciți.

Deschideți astăzi ușile spitalelor, pașiți pragul sârmanilor, ascultați cântecul orfanilor, duceți la toți vestea cea bună, dimpreună cu un mic ajutor din prisosul dragostei voastre, și spuneți tuturor că astăzi S-a născut în lume Mântuitorul Iisus Hristos. Amin.

din volumul *Părintele Iachint
al Putnei, Editura Bizantină*

